skæbnesvangre Rolle, som Alkoholismen spiller for Børnedegenerationen. Eftervirkningerne vokser Dag for Dag, saa Alkoholismen, som socialt Onde, er det største, særlig med den Sikkerhed, hvormed det rammer Barnet, men dog nok saa meget ved den dybe Forstyrelse i Barnets Sjæleliv — derved bliver Alkoholismen en Samfundssygdom med vidtrækkende Følger, langt ind i Slægtens Fremtid.«

De Kvinder, som nu mange Steder er valgt ind i Sogneraad og Kommuner, bør nøje undersøge Forholdene der og tage Stilling til Ædruelighedsarbejdet.

(Fortsættes.)

Vore Døtres Fremtid.

Et Indlæg.

Det er med stor Tilfredsstillelse, at vi lidt ældre Kvinder læser og hører om de Krav, der nu stilles til Forældre om at sørge for, at deres Døtre faar en faglig Uddannelse saavel som deres Sønner. I vor Tid var Regelen, at Sønnerne skulde uddannes og komme i en Stilling, Døtrene skulde blive i deres Hjem, hjælpe deres Mødre og være den altid rede, gode Aand i Huset. Brød en enkelt ud derfra, vakte det stærk Kritik.

Jeg erindrer, hvor haardt Folk dømte en Datter, der tog fra sine gamle Forældre, saa de maatte have fremmed Hjælp i Huset; hun vilde uddanne sig til Sygeplejerske og skabe sig en Stilling, hun kunde ernære sig ved, naar Forældrene døde, da der ingen Formue var efter dem; hendes Adfærd blev almindelig betegnet som utaknemlig og hjærteløs. Døtrene skulde nok uddannes og lære noget — men om det førte til noget, der kunde skabe dem en livsvarig Eksistens — saa langt gik Tankerne ikke; de kunde jo blive gifte, eller tage ud som Lærerinder eller faa Timer, som en Fader sagde til sin Datter, da hun havde endt sit Lærerinde-Kursus: Nu har du faaet en god Uddannelse, saa nu kan du blive hjemme hos os og hjælpe din Moder, og naar vi falder fra kan du jo altid begynde at undervise.

Den Tanke, at naar en Kvinde skal kunne ernære sig selv, maa hun ligesom en Mand have en grundig faglig Uddannelse, er en Tanke, der mere og mere forstaas i vor Tid. Det bliver mer og mer almindeligt, at den unge Pige vælger sig et bestemt Livskald og forbereder sig dertil ved et grundigt Arbejde ligesom den unge Mand.

Men der er en Del unge Piger, hvis Fremtidsudsigter jeg finder meget tvivlsomme; det er Døtrene fra, hvad jeg vil kalde de gode, velstillede Hjem uden Formue i Ryggen. De er altsaa henviste til i Fremtiden at skulle sørge for sig selv, og maa efter at have taget Præliminæreksamen eller gennemgaaet et Kursus for Lærerinder tage ud som Privatlærerinder og læse med nogle Børn eller tage Timer ved en lille Privatskole. Er den unge Pige flink og heldig og faar Plads i en dannet og velstillet Familie, hvor hun foruden sit Ophold faar en Løn af 3—400 Kr., er hendes Liv jo sorgløst nok i en Aarrække; tager hun mellem to Pladser en Tur til Udlandet og uddanner sig videre i et eller flere Sprog, kan hun godt faa højere Løn; men naar hun saa naar op til omkring de fyrretyve Aar, begynder Vanskelighederne. Folk er lidt bange for ældre Lærerinder, de vil hellere have yngre Kræfter med mere moderne Undervisningsmetoder, det bliver sværere og sværere at finde en Plads, hun maa tage, hvad hun kan faa, og tilsidst tyr hun som Regel til Hovedstaden. Det gode Hjem er opløst. Maaske der er en gammel Moder tilbage med en knap Pension eller lille Rente, saa maa hun begynde med at søge Legater og opleve den ene Skuffelse efter den anden; hvis hun er *heldig,* faar hun maaske samlet sig et Par Smaalegater, saa hun har nogle Hundrede Kroner om Aaret at leve af, og maaske kan hun en Tid tje-